

Ordförande har ordet

November 2019

Bästa Piña Palmeravän!

För trettiofemte året i rad firades Dia de los Muertos "De dödas dag" på Etnografiska museet i Stockholm. Palmeras Vänner var där och firade dagen tillsammans med många andra. En härlig dag blev det.

Den 28 - 30 november deltar vi på SACO studentmässan på Stockholmsmässan i Älvsjö. Vi söker volontärer till Piña Palmera. Besök oss på mässan! För fribiljett se annons på sid 4. Känner du någon student, som du tror kan vara intresserad av att besöka oss, så tipsa hen gärna om denna aktivitet.

Tusen tack för alla fantastiska insatser och gåvor som inkommit under 2018. Många har gjort mycket. Tack. Tack. Du hittar ett axplock av det gångna årets aktiviteter på sid 7.

God Jul och Gott Nytt År

önskar

Styrelsen Palmeras Vänner/

Anita Nilsson Røjning,

Ordförande, Föreningen Palmeras Vänner

Medlemsavgift 2019

Beslut om höjning av medlemsavgiften fr.o.m. 1 jan 2019 togs på föreningen årsmöte i mars 2018

Medlemsavgiften är 200 kr/pers/ kalenderår i Föreningen Palmeras Vänner fr.o.m 2019

Föreningens medlemsavgifter skall täcka de administrativa omkostnaderna i Sverige. Som bankavgifter, revisorarvode, medlemskap i Forum Syd och Svensk Insamlingskontroll, postbox, trycksaker, hemsida, marknadsföring, styrelsens resor och olika former av aktiviteter och event

Innehåll

Erfarenheter av att delta i arbetet i Santo Domingo de Morelos, Pochutla, Oaxaca.....	2
Lyxhotell i Huatulco.....	3
Estela berättar	5
Institutionellt erkännande	6
Gåvolista juli - oktober 2018.....	6
Aktiviteter 2018	7

Erfarenheter av att delta i arbetet i Santo Domingo de Morelos, Pochutla, Oaxaca

Text: Andrés González Vera, volontär
Översättning: Klara Stintzing

Varje by/samhälle där Piña Palmera arbetar med närbaserad rehabilitering och inkludering har sin särprägel. Det gäller allt ifrån språk, kultur, organisationsform, hur invånarna är och vilka åtagande de har, till strukturer man inte ser vid första anblicken. Likväl finns de där och är viktiga i den förändringsprocess som byn idag genomgår. Piña försöker uppnå att byn själv åtar sig huvudrollen i detta oundvikliga arbete. Att man blir medveten om personer med funktionsnedsättnings rättigheter, att det finns en lag. Santo Domingo är ett landsbygdssamhälle med en urbefolkning där åtta av tio invånare pratar zapotek. Resten talar spanska och zapotek. Personer med funktionsnedsättningar och deras familjer kommer som alltid anmärkningsvärt långt efter de andra i den ekonomiska och sociala utvecklingen. Då är byn i sig marginaliserad och har en långsam rytm.

Tack vare en begäran från en grupp kvinnor som hängivet arbetar för byns sociala utveckling, påbörjade Piña ett samarbete med dem, familjerna med personer med funktionsnedsättningar, skolan och de lokala politikerna. Kvinnorna utgör en arbetsgrupp inom DIF, Desarrollo Integral Familiar, ett statligt organ som har ansvar för frågor som rör funktionsnedsättningar. De får ingen lön. Detta samarbete har idag utvecklats på många sätt och i många riktningar. En gång i månaden träffas man på fotbollsplanen i byn. Nya deltagare presenteras, man har sociala aktiviteter, utbyter erfarenheter, följer upp rehabiliteringsplaner och stärker relationerna människor emellan. Detta möte en gång i månaden, hembesöken hos deltagarna i CBR-programmet, familjernas åtaganden och behov, koordinationen med myndigheter och skolor ger oss viktiga pusselbitar hur vi ska tänka och agera för att uppnå förändringar som leder till funktionshindrades delaktighet och inkludering i samhället. Under den här tiden har flera barn och ungdomar påbörjat en process mot ett självständigare liv. De lär sig att klara av sin vardag. Julia, Alberto, Alejandro och hans mamma Clara har alla varit på Piña Palmera i perioder. De lär sig hela tiden nya saker och de delar med sig av sina kunskaper.

Arbetet och informationsspridningen inom byn har haft stor betydelse. Varje månad tillkommer en eller flera nya familjer. Mest är det mammor med barn med olika funktionsnedsättningar.

Mammorna bidrar med att tolka zapotekspanska. Det är uppenbart hur barnen och ungdomarna efter hand blir mer sociala och frimodiga. En grupp på fyra ungdomar med funktionsnedsättningar deltar och samarbetar i olika aktiviteter som Piña och DIF driver. Det är en utmaning för rehabteamet att föreslå aktiviteter som gynnar ungdomarnas egen utveckling.

I den här byn är det mycket vanligt med hörselnedsättning/dövhet. Det kommer många barn med detta handikapp. Med hjälp av Elis undervisning, en tjej som också är döv, har både barnen/ungdomarna och deras familjer lärt sig teckenspråk.

Att lära känna och samarbeta med människor i Santo Domingo har för mig blivit en viktig erfarenhet, helt annorlunda än allt jag känt till tidigare. Inte bara att lära känna människor med handikapp, utan att inse vad det innebär att leva på en plats som blivit så segregerad. Det skapar speciella levnadsförhållanden som påverkar hur man ser på sig själv och sin plats i bygemenskapen, som människa, arbetare, man, kvinna, barn, ungdom och myndighet etc. De patriarkala hjälp-

program som tillämpas här utgör "vardagsmaten". De har begränsat och villkorat möjligheterna att agera för invånarna och skapat en ond cirkel av fattigdom, utanförskap och våld. Men jag har också sett mycket ljus i dessa mörka situationer. Man fortsätter troget att delta i arbetet. Folk vet var var och en bor. Här utgör fortfarande bygdgemenskapen en stöttepelare för att mötas och tänka på nya sätt om varandra.

Lyxhotell i Huatulco

Text: Klara Stintzing, Mars 2018

I eftermiddag ska Flavia och två volontärer från Piña Palmera träffa en representant för två stora lyxhotell i Huatulco. Mötet ska gå av stapeln på Hotell Secreto, ett stort betongkomplex vid havet utanför Huatulco, där barn inte är välkomna. Piña har ett avtal med dem sedan förra året. De säljer kurser i teckenspråk och Braille, punktskrift för synskadade. De säljer också en del produkter som är tillverkade av personer med funktionsnedsättningar via hotellets gåvoshop. Då kan hotellen skriva på sina hemsidor att de stödjer personer med funktionsnedsättningar. Det ser bra ut.

Vi packar in oss i bilen, Flavia, Federica, Belem och jag. Federica och Belem är båda volontärer sedan länge. De har återkommit flera gånger och jobbar med bland annat försäljning på hotellen i Huatulco och Puerto Escondido. Jag följer med för att skaka av mig Zipolitedammet och för att se hur det hela går till. Vi har med oss en kartong med kataloger om Piñas försäljning, bilder och priser på olika produkter, några träfåglar, in-

formation om workshops som man ger om tillgänglighet, blindskrift, teckenspråk och sensibilisering, en ahaupplevelse om hur det är att ha en funktionsnedsättning. Och så kontraktet för nästa år som ska granskas och skrivas under. I detta kontrakt ingår att personal från hotellet ska komma till Piña och delta i olika aktiviteter och workshops. Hotellen skänker också lakan, handdukar, dukar och morgonrockar.

Den sju mil långa vägen till Huatulco är bra på grund av turismen och flygplatsen. Det är hett och torrt. Naturen har börjat sloka, den längtar efter regnen. Men det dröjer minst en månad till. Vi parkerar utanför varuintaget vid personalingången. Flera meter höga pallar med öl och Coca-Cola pryder ingången. Vi bemöts vänligt eftersom vi ska träffa en av de högsta cheferna. Flavia får lämna sitt ID-kort och vi alla får en bricka fastsatt på kläderna där det står "besökare". Personal som ska gå in för att börja sitt arbetspass får blåsa i någon sorts apparat, och scannas med metalldetektor. De får också lämna sina mobiler i en stor låda. Vi visas genom ett virrvarr av långa korridorer, hissar och trappor. Luften är varm och unken. Det påminner mig lite om kulvertarna i källaren på storsjukhusen i

Sverige. Det vimlar av personal klädda i uniformer och prydliga skor (läs varma). Vi stannar till i en hall vid en disk. Ett litet tåg av personal som bär på färgglada plastfåglar travar förbi. En ung man beordras att ta över kartongen som Federica släpar på och bära den vidare. Hastigt tar han en titt ner i hennes urringade klänning. Federica är italienska och vacker som Sophia Loren. Till sist kommer vi till ett mötesrum med aircondition och jamaicavatten för den törstige. Vi sätter oss runt ett stort bord. Hotellens representant, Aidia är en ganska ung kvinna. Hon är personalansvarig för både Hotell Secreto och Hotell Dreams. Med sig har hon Victor, sin assistent, Claudia som är ansvarig för internutbildningen och Yossimar som är praktikant.

Mötet tar cirka fyrtio minuter. I det stora hela är man överens. Flavia påpekar att det saknas skyltar för matsal, toaletter och nödutgångar. Enligt lagen om inkludering av personer med funktionsnedsättningar ska detta finnas. Hotellen arrangerar också mexikanska kvällar för sina gäster. Piña vill gärna vara med då. Det har inte hänt hittills, men man lovar att höra av sig när det blir aktuellt. I hotellens receptioner och i varje rum möts besökarna av en välkomstvideo som bland annat innehåller ett avsnitt på sju minuter om Piña Palmera. Till sist travar vi tillbaka genom diverse gångar, trappor och hissar. Vi kommer till hotellets gåvoshop där det säljs allt möjligt krams, inklusive lokal Mescal och Tequila. Den enda produkten från Piña Palmera är en ensam träfågel som hänger i taket. En stor skylt förkunnar att när du handlar här hjälper du personer med funktionsnedsättningar att få ett bättre liv och en bättre ekonomi. Skylten har också Piña Palmeras logo. Belem som är spanjorska och har ett absolut självförtroende påpekar omedelbart detta felaktiga faktum. Kvinnan som förestår affären ser generad ut och förklarar att de håller på att göra om skyltningen. Flavia säger något diplomatiskt. Jag säger ingenting, jag har sett detta förr.

På terrassen utanför affären har man en fantastisk utsikt över havet. Det vimlar av anställda i olika sorters uniformer. Däremot ser jag inte många turister. Var är de? På stranden nedanför är det också ganska tomt. Men på terrassen hänger ett gäng amerikaner och kanadensare över sina öl och drinkar. Jag tycker de ser lite uttråkade ut. Eller är det bara som jag tolkar det?

Vi åker in till Crucecita, Huatulcos ursprungliga centrum för att äta lite innan vi åker hem.

Föreningen
Palmeras Vänner
www.palmerasvanner.se

Besök oss på studentmässan!

Registera ditt besök på följande länk www.saco.se/palmera och du får en fribiljett till mässan.

Du kan överlåta din fribiljett till en vän eller student om du själv har förhinder. Vi träffas i monter C05:21. Välkommen!

Föreningen Palmeras Vänner söker volontärer till verksamheten på Piña Palmera, Zipolite, Mexico www.pinapalmera.org

Stockholmsmässan, Älvsjö
28-30 november, 2018
Onsdag/torsdag 09.00-16.00
Fredag 09.00-15.00

studentmässan

www.saco.se/saco-studentmassor/

Föreningens Årsmöte 2019

Reservera redan nu i din kalender
24 mars kl 12.00-16.00

Plats: Kungsholmens Bibliotek
St:Eriksgatan 33, Stockholm
T-bana: Fridhemsplan

Agenda för årsmötet kommer att publiceras på hemsida och via e-mail under mars, 2019

Estela berättar

Text: Klara Stintzing, Januari 2018

Estela är 23 år. Hon kommer från byn Magdalena Loxica, en halvtimmes väg från Cozaltepec. Samtidigt som orkanen Paulina svepte fram över kusten och byarna i Sierra Madre Sur år 1997 blev Estela sjuk i polio. Då var hon två år. Familjen bodde nära floden. Vinden och de våldsamma regnen tog med sig allt familjen ägde och hade. De förlorade sitt hem, sina djur, odlingar och matjorden. Bara sten och lera blev kvar. Människor i byarna omkring som haft mer tur hjälpte dem med tak över huvudet och mat tills de kunde börja arbeta igen och bygga upp sitt hus, men nu längre bort från floden. Vägarna var också förstörda. Det var svårt att ta sig till och från byn. Inga transporter fungerade.

Idag har Estelas pappa getter och odlar majs, bönor och Jamaica. De har en liten köksträdgård. Mamman jobbar ibland på fälten och sköter allt hushållsarbete. Hennes första barn dog när han var några månader gammal. Estela vet inte varför. Man pratar inte så mycket om sådana saker. Man döper eller registrerar inte barnen förrän de är flera månader gamla, då man kan tro att de ska överleva. Det kostar pengar att registrera barnen i Pochutla, så varför göra det innan man vet. Det var ganska nyligen som Estela fick höra talas om sin döda bror. Hon föreslog att de skulle gå till graven och hälsa på honom på hans födelsedag. "Han är ju en del av oss, av familjen", sa hon. Mamman blev förvånad. "Hur kom du på den idén," undrade hon.

Så småningom fick mamman sex barn till. Estela är yngst. "Familjen har alltid överbeskyddat mig", säger Estela och skrattar. När hon överlevt sin polio kunde hon inte gå längre. Hon höll sig mest hemma på gården. En malariaarbetare som kom hem till dem berättade för Estelas mamma om Piña Palmera. "Ta dit flickan så hon lär sig gå och kan börja skolan", sa han. Så mamman tog med sig Estela till Piña, där hon lärde sig gå med kryckor. Hon var då fem – sex år.

Estela började skolan lite senare än andra barn på grund av sin funktionsnedsättning. Under alla år fram tills att hon avslutat gymnasiet bodde hon hemma och tänkte inte på sig själv som en person med ett handikapp. Familjen visste inte heller varför hennes högra ben var litet och svagt och saknade muskler. Ingen av de andra syskonen blev sjuka. Estela har alltid undrat varför. I tonåren började hon fundera mer på sin kropp och sin funktionsnedsättning. De hade med pojkar och dans och kärlek att göra. Hon blev deprimerad.

Just då dök Piña Palmera upp och bjöd in henne till sommarlägret. Hon träffade Paty och Mariano som blev hennes nya vänner. Sofia, sjukgymnasten hjälpte henne att sätta upp personliga mål för sin fortsatta rehabilitering. Hon fick en ny ortopedisk apparat som gjorde att hon kunde gå utan kryckor. De var jobbiga att gå med och hon hade ofta ont. Nu blev det bättre. Hon lärde sig mycket nytt på Piña och målsättningen var att lära sig leva ett självständigt liv. Hon arbetar med konsthantverk och målar träfåglar och alebrijes, broderar och väver. Hon får betalt för det hon tillverkar plus mat och husrum. Nya dörrar har öppnats för henne. Nya utmaningar väntar. Efter snart tre år är Piña Palmera en del av henne, som en ny familj. Hon blir inspirerad och vill hela tiden lära sig mer. Hon har deltagit i flera kurser i Oaxaca och bland annat målat alebrijes. Som det är nu, vill hon fortsätta måla. Hon lär också upp andra personer med funktionsnedsättningar och inspirerar dem. Hon har ingen pojkvän och vill absolut inte bli gravid. Hon är nöjd som det är, säger hon. Förr var hon diskret och tillbakadragen, blyg och reserverad. Ett av de personliga mål hon satt upp tillsammans med Sofia var att tillbringa en månad på Piña och en månad hemma i byn. Det var svårt för henne att anpassa sig till det sociala livet på centret. Hon ville helst bara komma några dagar och sen åka hem igen. Idag är det tvärt om. Hon är på Piña under veckorna och är bara hemma på helgerna. Hon täcker upp för Paty och Irene i affären när det behövs. Hon får ta mycket ansvar. När hon behöver ta ledigt får hon det, bara hon säger till i tid. "Man får ge och ta på Piña", säger hon.

Institutionellt erkännande

Till höger i bilden står Flavia, föreståndare på Piña Palmera och till vänster om henne är Mariano, koordinator för volontärerna. Han har varit blind sedan 11 års ålder.

Grattis Piña Palmera! Piña Palmera har nyligen fått institutionellt erkännande av det nationella rådets ordförande för att förhindra diskriminering, Alexandra Haas, på temat "jämlighet och icke-diskriminering" av CONAPRED.

Beskrivning för personer med blindhet: erkännande representerar ett träd av liv där människor med funktionshinder, äldre människor, transsexuella människor, ursprungsbefolkningar och afros, kvinnor, barn och flickor är representerade.

Gåvolista juli - oktober 2018

Fadderbidrag

Under perioden lämnade 206 faddrar bidrag på totalt 103 300 kr. Dessa pengar används till att täcka de dagliga omkostnaderna och är en förutsättning för Piña Palmeras existens. För att bli fadder kan du kontakta Palmeras Vänner eller fylla i en autogiroblankett på föreningens hemsida.

Leksaksförsäljning

Leksaksförsäljningen har inbringat 1120 kr

Gåvor från organisationer, företag och församlingar

Under perioden har det inkommit 932 kr

Gåvor från privatpersoner

Sammanlagda värdet av gåvor som inkommit 23 482 kr

Anita Haglund

Annelie Ryd och Rebecka Öberg

Britta Hansson

Dimitra Helektra Polycys

Ellen Gertrud Birgitta Gumbel

Eva och Leif Dahlgren

Eva Sandhammar

Eva Sundblad

Ewa Zäll

Gunhild Körlin Winningham

Gunilla Wind

Deltagare på festen på Vindhem 16/9

Heidi Jensen

Inga Margareta Ekenstam

Inger Christina Hidmark

Inger Hörnfeldt

Inger Svensson

Ingrid Dahlin

Ingrid Liljebäck

Kerstin Jönsson

Kvinnor för fred

Lena Hultman

Maria Palselius

Marianne Carlbom

Marie och Erling George

Maud Lindqvist

Sofia Hillberg Hörnfeldt

Sven-Gunnar Hultman

Torbjörn Pedersén

**Et stort varmt tack till
alla givare !**

Aktiviteter 2018

Instituto Cervantes 17e april

Instituto Cervantes grundades av spanska staten under nittioalet för att sprida kunskap om de spanskspråkiga världskulturerna och deras språk. I ett samarbete mellan Cervantes och Palmeras Vänner var turen kommen till Oaxaca och kulturen därifrån.

MS Vindhem 16e september

MS Vindhem i Stockholm blev åter en samlingsplats och en trevlig dag för medlemmar i Föreningen Palmeras Vänner att träffas på.

Mexikanska Monarkin
23e september

Styrelsemöte för första gången i Göteborg. Restaurang Mexikanska Monarkin blev en ny bekantskap som blev mycket lyckad. Volontärmöte stod också på agendan den här dagen. Besökande kunde ställa frågor direkt till Piña Palmera i Zipolite genom uppkoppling via Skype

De dödas dag, Etnografiska museet
3e november

En fantastisk dag där antalet besökare överträffar allas förväntningar. Vi hedrar och minns, blinkar och vinkar gör vi också, inför och till det som skrämmer och gör en del av oss rädda. De dödas dag/día de los Muertos har många bottnar. Día de los Muertos 2018 på Etnografiska i Stockholm blev dagar att komma ihåg. Vårt bord med information om Piña Palmeras arbete för personer med funktionsnedsättning intresserade många.

Collagebilder och texter Ann-Kristin Nyström

Föreningens kontaktpersoner

Tag kontakt med aktivister på din ort om du har frågor eller vill veta mer om Föreningen Palmeras Vänner

Göteborg

Mario Hernández
Petra Andersson
Elsa Hammarström
Emilia Diamantidis
goteborg@palmerasvanner.se

Halmstad

Irmeli Peronius
halmstad@palmerasvanner.se

Lund

Anna Arstam
Karin Fältström
lund@palmerasvanner.se

Malmö

Sara Rydwick
malmo@palmerasvanner.se

Stockholm

Valeria Wigardt
Sofia Erixsson
stockholm@palmerasvanner.se

Uppsala

Terese Bergfors
uppsala@palmerasvanner.se

Västerås

Marlene Kaas
vasteras@palmerasvanner.se

Har vi glömt din ort?

Vill du bli en av föreningens aktivister?

Kontakta:

Anita Nilsson Röjning
070-7734543

palmeras@palmerasvanner.se

*God Jul &
Gott Nytt År*

önskar
Styrelsen, Palmeras Vänner

Ordförande: Anita Nilsson Röjning
E-mail: palmeras@palmerasvanner.se
Hemsida: www.palmerasvanner.se
Facebook: Föreningen Palmeras Vänner
Medlemsblad: Palmbladet
E-mail: palmeras@palmerasvanner.se
Redaktör: Anita Nilsson Röjning
Layout: Tanja Zamani

Pg: 901191-7

Bg: 901-1917

Swish: 1239011917